

JE TO PRO MĚ SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST

Tomáš Plavec (57) je dlouholetým ředitelem Rodinného triatlonu, z nějž si zároveň jako účastník odnesl nejen cenný kov. Umožní nám nahlédnout pod pokličku organizace závodu a podělí se o pocity z sprinttriatlonové trati.

Nejprve k podstatě Rodinnému triatlonu. Má závod nějaké hlubší kořeny v rodinné historii?
Má.

Nakolik je náročné připravit sportovní svátek takového rozsahu?

Je to samozřejmě náročné. V podstatě jakmile skončí jeden ročník začneme připravovat druhý. Když ale máte kolem sebe partu opravdových nadšenců, kteří si tu věc vzali za svou, jde všechno lépe.

Jak jste se vlastně dostal k pozici ředitele? Ve sportovních kruzích se v této souvislosti hovoří o jakémsi nevidomém muzikantovi...
V určité chvíli na sebe při takovéto akci někdo musí vzít odpovědnost a říci „jdu do toho“. Podplatit členy výkonného výboru při volbě je pak již jen maličkost.

Jakým způsobem jste se za ta léta ve vedení závodu

vyrovnával s protesty či nespokojeností účastníků?
Žádné protesty jsem dosud nezaznamenal.

Narážím především na neblahou loňskou událost s tzv. „objížd'kou“...
Víte pane redaktore, i v našem sportu jde dnes hlavně o peníze, tzv. „kauza objížd'ka“ byla zinscenována funkcionáři konkurenčního Mělického triatlonu, kteří se báli o reklamní práva a měla vnést rozkol do našich řad. To se však nepodařilo, reptající Šuna byla rychle umlčena.

Co můžete uvést k časté námítce, že někteří z účastníků jsou Vaši příbuzní?
Tak to je další z typicky nepravdivých výmyslů mělických. Kromě tří synů, tři snach, jedné dcery, jednoho skorozetě, bratra, tří neteří, synovce, jejich partnerů a bývalé manželky, žádné příbuzné v závodě nemám.

Jak jako otec snášíte závodní rivalitu mezi svými dětmi?
Děti se vždy dokáží přizpůsobit ve prospěch týmu.

Pořádání a účast na závodu má jistě i své pozitivní stránky. Co Vám triatlon přináší?
Kromě spousty peněz je zde i krásný pocit z dobře odvedené práce.

A nyní k Vaší aktivní účasti. Závodíte od roku 2004. Jak jste od té doby propracoval metody tréninku?
Loni jsme na to s trenérem sedli a řekli si, že bych měl víc plavat, jezdit na kole a běhat.

Až na jednu výjimku se účastníte výhradně sprinttriatlonu. Šíří se fámy, že na delší trať nestačíte. Co vy na to?
Vybírám trať podle toho, abych byl co nejdříve v cíli. Z tohoto

hlediska zatím skoro vždy vyhrál sprint triatlon.

Můžete nám přiblížit vaše pocity během závodu?
„Ty blbče, proč jsi do toho lezl.“

Nakolik je výsledek závislý na materiální výbavě triatleta?

Bez špičkového vybavení to dnes již dělat nelze. Efedrin, testosteron, nandronol - bez toho se fakt již vyhrát nedá.

Je o Vás známo, že preferujete Rodinný triatlon natolik, že se jiných významných závodů neúčastníte. Co je na Mělicích tak specifického?
Je to pro mě srdeční záležitost. Navíc vzhledem k limitovanému počtu účastníků nemohu skončit hůře než třicátý.

Jak jste připraven na letošní ročník a jaké máte ambice?
V zimních měsících jsme s trenérem přípravu zaměřili na rychlost, ale netrefili jsme ji. Na jaře sázíme na vytrvalost a sázka zase nevyšla.

Který účastník je pro Vás největším soupeřem?
Jednoznačně Peter Popluhár.

A jak byste jako sportovní expert odhadl šance ostatních borců v jednotlivých kategoriích?
Tentokrát věřím Pekarimu. Jeník už má evidentně svůj zenit za sebou a Vítek ještě musí sbírat zkušenosti. Ostatní v poli považují spíše za kompars. V kategorii žen tentokrát asi nenajde přemožitelku Hana Plavcová.

Co byste rád našim čtenářům vzkázal na závěr?
Chtěl bych všem říct, ať na Mělice určitě přijedou, buď jako závodníci nebo diváci, nejlépe ovšem jako sponzoři.

■ VP